

- ב-9:00 בבוקר ישיבה קצרה של ההנהלה. הנהגנו מנהג חדש, שאם יתקיים יהיה לבדכה להנהלה ולעבודתה. הגבלנו את זמן הדיבור ל-5 דקות. ועדת השלושה, שהתאספה אתמול אח"צ, סכמה את מסקנותיה:
- (א) תוקם מסגרת אחידה לחינוך הספורטיבי של הנוער היהודי בארץ. "הסכמי" ו"הפועל" יפעלו בתוך מסגרת זו. מסגרת זו תשמש פרודור לארגון.
- (ב) הארגון ישמש לא רק לצרכי הבטחון, אלא גם גרעין של הצבא היהודי. הוא יהיה כפוף למרות ההנהלה. נשיאות כומר הישוב תפקח על פעולתו הכללית. המפקדה תהא טורככת (א) מנציגות פריטטית של כל חוגי הישוב;
- (ב) ממפקד ראשי ממונה על ידי ההנהלה.
- (ג) בתוך הארגון תקיים יחידה מיוחדת לתפקידים מיוחדים. יחידה זו תעסוק אך ורק לפקודת המפקד הראשי, שיפעל לפי הוראות ההנהלה, בלי שום פיקוח של כומר הישוב.
- (ד) המינויים בארגון ייעשו על פי הצעת המפקד הראשי בהחלטת המפקדה כולה. במינויים תתחשב המפקדה (1) עם התאמת האיש לתפקידו; (2) שיתוף כל חוגי הישוב.
- (ה) בתקציב הארגון ישתתפו ההנהלה וכומר הישוב. התקציב של היחידות המיוחדות יהיה על ההנהלה.
- שפירא ופיטמן עוררו בחריפות מיותרת את שאלת שיתוף "הפועל הסדרי". ההנהלה דחתה את ההחלטה עד לאחר המגישה עם נשיאות כומר הישוב.
- דנו אח"כ בצרכי העליה וקבלנו את המסקנות שהוצעו על ידי מחלקת העליה:
- (א) לסלא את ידי ד"ר סנטור שבזמן בקורו באסריקה יספיק כהשגת כספים.
- (ב) אם כומר הישוב יסכים לכך יומשו סכומים ידועים מהכנסות כומר הישוב לסוכת העליה.
- (ג) לערוך אוסף כספים בחו"ל אצל בודדים ומוסדות לעזרת פליטים.
- (ד) על חשבון ההכנסות המסוערות תסדר ההנהלה מלווה של 25,000 לא"י, שימש בשביל הון חוזר ורכישת סירות וספינות.
- (ה) הפעולה תתנהל על יסוד העקרון, שהעולים עצמם יכסו את הוצאות הדרך, בתוספת 50 לא"י על חשבון הסידור הראשון בארץ. יוצאים מן הכלל העולים מארצות ה"רייך" הגרמני.

(ו) יאחזו באמצעים לטנוע שימוש לרע, והם:

1. ועדות סטונות על ידי ההנהלה תפקחנה על גבית הכספים;
 2. יתמנה עקיד מיוחד שעל שמו ישולחו כל כספי העולים;
 3. יוסל איסור מוחלט על ססים ותשלומים מלבד אלה שייקבעו על ידי ההנהלה;
 4. המפלגה שתעבור על ההוראות ותקבל כספים מהעולים תיענש ותוצא לזמן מסוים מתוך סידורי העליה.
- בדבר המלווה הוחלט לשאול את דעתו של גזבר ההנהלה.
(מיד לאחר הישיבה שלחתי ללונדון סלגרטה זו:
"בישיבת ההנהלה הבוקר החלטנו על אוסף כספים מיוחד בארץ ובגולה לצרכי העליה, לא במטרה עסקית/אלא יחידים ומוסדות, כגון הלוקייסון קאמיסי ועוד למען אפשר עליה מורחבת מיד. החלטנו ללוות 25,000 על חשבון הכנסות אוסף. הברק דעתך")
בישיבה נספרו מספרים מעניינים על העליה. במשך החדשים האחרונים עלו בסך הכל 8,630. מאלה נתפסו והושארו בארץ על ידי הממשלה 2,061. מלבד כל אלה נתפסו והוחזרו לחו"ל 1,270.
עסקו בעליה זו 4 גופים (א) רביזיוניסטים, (ב) קואליציה, (ג) אנשים פרטיים, וה-(ד) הסתדרות.
א הורידו 3,150, מאלה נתפסו אבל נשארו בארץ 205, מלבד אלה נתפסו והוחזרו 730. ב הורידה לארץ 200, מלבד אלה נתפסו והוחזרו 260.
ג העלו 1,740, שמהם נתפסו אבל נשארו בארץ 1,440, מלבדם נתפסו והוחזרו 280. ד העלו 3,540, מהם נתפסו ונשארו 406.

מספרן קבלתי תקציב בשביל ההתישבות בחסדיה בסכום של 7,500 לא"י, מזה לביצור 475 לא"י, לצידוד 800, לשיכון 890, לצידוד חקלאי 1,200, לקידוח 1,500, להכנת הקרקע 500, החזקת המחנה לארבעה חדשים 500, לסדירות ותכניות 300, הוצאות העליה 250, סידור דרך זמנית 300, מכונות 450, הוצאות בלתי נראות מראש 335. אם כי דרשתי מסני לצמצם עד כמה שאפשר את התקציב, הודיעני שהדבר לא יתכן.
הזמנתי את הרצפלד ורוכל. הם הגישו לי תקציב ל-4,000, אבל לאחר שיחה התברר שאין הבדל בין שני התקציבים, כי גם הם מניחים שנחוצות כ-3,000 לירות לקידוח וצרכים אחרים.

סידרתי על ידי ס. גרדון, שיזמין ליום ד' לאחרי צאת כל מרכזי הנוער וארגוני הספורט היהודים לשיחה סוקדסת לכינוס כל ארגוני הנוער והספורט, שיתכנס על ידי ההנהלה בשבוע הבא.

כששב דוב הוז סלונדון מסר לי, שמתוך שיחה עם חברי הועדה המתמדת נראה לו שיש לחשוש שבהופיע סיניסטר המושכות מלקולם סקדובלד לפני הועדה ימסור להם ידיעות כוזבות על עמדת היהודים בוועדית לונדון, ויש צורך שאחד מחברי המטלחת, שהשתתף בוועידה ובקי בכל המסא והמתן, ימסא בג'ניבה בכל תקופת הדיון בוועדה המתמדת. האיש היחיד המתאים לכך הוא סרתוק. הציעו לי שאשרוש מסנו לדחות את שובו לארץ וללכת לג'ניבה. שלחתי לו שלשום טלגרמה ברוח זו. אך הבוקר קבלתי מסנו תשובה טלגרפית: "מאוחר לשבות, אגיע כמסודר".

ד"ר רופין הודיע לי במכתב קצר שסצ'בריאטו הורע וגם שטיעתו לוקחה וקשה לו להשתתף בישיבות ההנהלה ועל פי סקודת הרומא לא ישתתף בישיבות במסך חודש ימים החל מה-1 ביולי.

יהושע גורדון מסר לי ידיעות מרגיעות במקצת על יחס השלטונות לכוחות ההגנה היהודים.

לפי מקודת ספקד הצבא בגליל לא תהיינה כל תוצאות לשרפה שפרצה ב-2.6 באילת השחר. גם אין לחשוש - לפי שעה בכל אופן - לפירוק הנשק. ידוע לו, שמושל הגליל, סר צ'ספיון, דואג לנקודות החדשות, המחוסרות לגמרי אמצעי הגנה ושנה בענין זה לספקד הצבאי, אבל ללא הצלחה. בשיחה עם הנציב העליון הביע צ'ספיון דעתו, שאם המטלה החליטה לבלי תת אמצעי התגוננות לנקודות החדשות המוקמות בלי רשיון, הרי דבר זה מחייב להפריע בכוח את הקמתן של הנקודות, אחרת תוטל האחריות על אסון העלול לקרות למתישבים על המטרה. לפי הטועה ענה הנציב העליון שמעייגים עכשיו בשאלה אם למנוע הקמת נקודות חדשות בכוח. לפי הטועה הגיד הנציב באותה השיחה, שהספר הלבן זוהי הסלה האחרונה של המדיניות הבריטית בא"י.

ב-3:00 ירדתי לתל-אביב על סגת להפוש עם ס.ר. ולהשתתף בישיבת מרכז הסלגה.

4.
3787

ישיבת המרכז שנועדה ל-4:00 התחילה רבע לפני 5:00 ונמשכה עד אחת

בלילה. דנו בעיקר על עניינים ארגוניים ועל דרכי ליכוד הישוב. נשמע

גם דו"ח מענין מדוב הוז על לונדון, בעיקר על ההכנות לוויכוח, רושם

הוויכוח והעמדה של מפלגת העבודה.

נאלצתי לעזוב את הישיבה באמצע, כי בשעה 9:00 בערב קבעתי ישיבה עם

פ.ר. השיחה אתו נמשכה שעתיים, כוונתי היתה לברר אתו שתי שאלות;

הנראות לי בשעה זו כשאלות המרכזיות שלנו: (א) מה לעשות נגד הספר

הלבן, (ב) כיצד לאחד את הישוב שביב המעשה. אולם בשעה הראשונה היתה

דעתו של בן-ציון⁹ מופנית לעניינים אחרים, לרעיון ולזעף על היחס הרע כביכול

אליו, ביחוד מצדי, ובמקום להביע דעתו על שתי שאלות, הסתיר עלי קובלנות

ומענות: למה אין מתייעצים אתו, למה פועלים בלי ידיעתו, למה מתנגדים

למעשיו, למה לא עזרו לו להקים את ועד החמישה, למה מתנהלת פעולה ערבית

שלא כתכניתו וכו' וכו'.

לזעמו גרמו גם ידיעות לא מדויקות שקבל בשבוע שעבר על ידי מר רוקח

בנוגע ליחסי לדיון שנתקיים בתל-אביב בסך 2-3 ימים על הקמת ועד החמישה.

סיפרתי לו שביום ג' שעבר, רבע שעה לפני 5:00, סלפנתי לרוקח אם

הוא יכול לבוא לירושלים, כי יש לי צורך לדבר אתו ואין ביכולתי לבוא לתל-

אביב. רוקח הנסיעה לענות לי למחרת היום עד לשעה 12:00. מיד אחרי זה

נתקיימה ישיבת ההנהלה, שבה סר בן-ציון על הדיונים שנמשכו זה יומיים

בתל-אביב בין המפלגות ושנסתיימו בהצעה להקמת ועד החמישה. אינפורמציה

זו הדהימה את כל חברי ההנהלה, ובתוכם גם אותי, כי לא היה לנו כל מושג

על דיונים אלה, אם כי המרחק בין תל-אביב לירושלים אינו גדול וקיים גם

סלפון בעולם.

למחרת בא אצלי ב.כ. והוסיף לי פרטים על חילוקי הדעות שבקרוב החמישה

בדבר קו הפעולה. קו א' של משה סמילנסקי: התגוננות כלכלית, אי שיתוף

פסיבי. עם הממשלה, המסכת העליונה וההתייבבות בלי להתנגש בממשלה, התנגדות

לפוליטיקה ערבית, שיש לה איזה קשר שהוא עם הספר הלבן או עם תומכי

הספר הלבן, המסכת ההגנה מתוך חבלה, השארת כלה עניינים הפוליטיים בידי

הנהלת הסוכנות והקמת ועדה כלכלית על יד הועד הלאומי.

קו ב' של פ.ר.: התגוננות כלכלית, מלחמה אקטיבית בסירור, אי

התגרות בממשלה, הרחבת הועד הלאומי או הקמת ועדה מיוחדת שתעסוק גם

בעניינים פוליטיים כלליים, שעוסקת בהן הנהלת הסוכנות, פוליטיקה ערבית

מתוך קוארציה עם פאכרי.

ג', קו מטוסטש של רוקה, שיש בו יותר מהתחמקות מאשר מתכנית של פעולה מעשית, בין לחיוב והן לשלילה, תסיכה בהצעת פ.ר. על הועדה או הרחבת הועד הלאומי, שיעסוק גם בענינים הפוליטיים.

קו של ב.כ. התמסך בשאלה הכלכלית בעמדת סמילנסקי, השולל פוליטיקה ערכית עם מאחרי, אולם מלחמה אקטיבית בספר הלבן.

ב.כ. בא לירושלים לשמוע דעתי (א) על קו הפעולה, (ב) על היחסים בין התנהלה ובין הועד הלאומי המורחב או ועדה מיוחדת על יד הועד הלאומי, אני אמרתי לו: (א) קו פוליטיקה מלחמתית אקטיבית במדיניות הספר הלבן; (ב) שלילת שיתוף פעולה עם הערבים שטחים (1) מלחמה נגד הסירור והסופתי; (2) פעולה נגד חוק הקרקע לפי הספר הלבן. (1) ליכוד הישוב לשם התגוננות כלכלית בצירוף החוגים שאינם משותפים בועד הלאומי לועד הלאומי בתנאי שההכרעה בענינים הפוליטיים, כאשר בעבר, בידי הנחלת הסוכנות.

בדברים אלה חזר ב.כ. לתל-אביב על סנת להשתתף בישיבה של ועד החמישה, אך בשבוב גודע לו לתמהובו כי פ.ר. ביטל את הישיבה, ואני בעצמי שמעתי באותו ערב בתסהון שכאילו ועד החמישה חיכה לי בתל-אביב, בשעה ששום איש לא חוסין אותי לבוא וב.כ. רק שאל דעתי על הקו ועל היחסים בין הועד הלאומי המורחב ובינינו.

אשר לשאר הטענות של פ.ר. הרי במסך כל השנים האחרונות נעשו סדרי ומסד חברי טאמנים מתמידים לשתף אותו בכל הדיונים הפוליטיים גם בהיותו בארץ וגם בלונדון, ואני בעצמי הייתי דן אתו על הענינים זמן רב לפני ועידת לונדון, בימי ועדות לונדון ולאחריה, ולצערי, נתגלו בינינו חילוקי דעות גם בשטח המדיניות האנאלית וגם בשטח המדיניות הערבית, ושם כי בשעה קטה זו אני עומד עוד ביתר שאת על הצורך של ליכוד כל הכוחות בישוב ובתנועה, הרי עכשיו אני תולה את הליכוד הזה בתנאי יסודי: ליכוד לשם קו פעולה מלחמתית נגד המדיניות החדשה.

אשר ביחס אליו לא תתכן שום משרה, אפילו לשם שלום פנימי, אולם אפשרי שיתוף מלא גם בין בעלי פלוגתא פוליטית בשטח ההתגוננות הכלכלית, למשל, עם סמילנסקי, שלא אתפשר אתו על הקו הפוליטי, אבל יש צורך לעבוד אתו יחד בשטח הכלכלי.

אשר לסענתו שלא התייצתי אתו על דבר הפוליטיקה הערבית ושהוא מוכן לשפיע את דעת ההנהלה ועד עכשיו עבר על דעת עצמו, מפני שלא היתה קולבורציה, הזכרתי לו כמה וכמה הדמנויות, שבהן שוחחתי אתו על הפוליטיקה הערבית. הזכרתי לו שאני התנגדתי להכאת ראג'ב נאסאטיבי ופאחרי ללונדון, כי לא היה לנו צורך שבלונדון תופיע מטלחת ערבית, שיש לה הזכות להתיימר כנציגות כל ערביי ארץ-ישראל. הזכרתי, שעוד לפני הופעת הספר הלבן שללתי את הפעולה שלו עם פאחרי וייעצתי לו לטפל לא עם ערביי ארץ-ישראל ולצמצם את קשריו רק עם האמיר ועם ערביי עבר-הירדן. אנחנו איננו יכולים להוסיף עוד לקבוצה ערבית הרוצה לעשות קריירה על יסוד הספר הלבן. יש סכנה רצינית שכמה חוגים יהודים יסצאו היתר לקבלת הספר הלבן באסתלא, ששליש יהודים וסליש אנשי פאחרי יהיו רוב בסדינה העצמאית. ההנהלה תוסיף לעמוד בקשרים עם אותם החוגים הערבים הסוכנים (א) לפעול נגד הסופתי ונגד הסירור; (ב) לפעול נגד סדיניות הקרקע של הספר הלבן, אבל לא יותר.

מ.ר. התלונן על דברי בהנהלה, שכאילו בעלי ה"וועסטער אינטערנצט" עלולים לעמוד נגד מלחמה בספר הלבן, ושכאילו מניתי בין אנשי ה"וועסטער אינטערנצט" את מנהלי חברת החשמל, את המרדסים ואחרים. מ.ר. טען במירות שהוא לא בא לארץ-ישראל להקים לעצמו מפעל גדול, אלא כל חייו מוקדשים לשירות האומה. הוא תמיד מוכן לעזוב את משרתו אם צרכי העם ירצו זאת, והוא התלונן קשה על הדברים שהוסיפו ב"דבר" בדבר אי-יכולתו להכנס לוועד החטישה מפני צרכי מפעל החשמל.

אסרתי לו, שלא רק בהנהלה אלא בהיותי בלונדון, בשיחותי עם המטלחת הארצישראלית, הבעתי דאגה קשה שההתנגדות הנמצאת, המאחדת את כולנו בלונדון, להצעות המטלה, עלולה להתקל בארץ במכשולים מנימיים. ולא פעם ציינתי בהדמנויות שונות, שכרגע מוכרחים להכריע מה קודם: הישוב או הציוניות. אם כי לדעתי הישוב הוא כבוע המסען העיקרי של הציוניות ורק בכוחו להציל את עתידנו, חרי יש סכנה שמתוך דאגה נאסנהלסטירת הקיים, "וועסטער אינטערנצט" בלעז, שחם לא רק במפעל החשמל ובמרדסים, אלא גם במשקי המועלים ובבתי-החרושת בעיר, יסתלקו מהעיקר, ממלחמה על זכויות העם היהודי ועל האינטרסים הגדולים של הציוניות, אשר בשבילם כדאי וחובה להקריב גם אינטרסים חיוניים של הישוב. ואז חזרתי על שאלתי: מה חושב מ.ר. שיש לעשות נגד הספר הלבן, כי התשובה לשאלה זו - לדעתי - קובעת אפשרות שלשיתוף פעולה אתו בשטח הפוליטי.

פ.ר. אמר שפעם היה לפני הויכוח הדו-סדך בפרלמנט, שיש לפעול בתוקף, בדם ואש ותמרות עשן, אולם הזמן עבר. לאחר הויכוח אין לעשות כלום. עלינו להמשיך להתקרב לחוגי הצבא, לשמור על ידידותם, וסטום כך דעתו היא שביום הולדת המלך עלינו לקבל את הזמנת המסעלה. בכוחנו לא נוכל לעשות כלום, נחכה עד שתפרוץ מלחמה ואז ישתנו כל הדברים.

על שאלתי, מה היו צריכים באופן קונקרטי לעשות לפני הויכוח לא קיבלתי תשובה ברורה, גם לא התשובה שניתנה לי על ידו, כששוחחתי אתו בענינים אלה לפני פירסום הספר הלבן ומיד לאחר פירסומו. להיפך, הוא סיפר לי שכשסע בחיפה על דבר כל סיני המזימות הסירודיסטיות של הרביזיוניסטים, קרא אליו את הנחורים והזהיר אותם שלא יעשו דבר.

הסברתי לו את דעתי בשאלה זו, לא רק מה שהיו צריכים לעשות לפני הויכוח – על זה לא כדאי לדון עכשיו – , אלא מה שיש לעשות עכשיו, ולא לתלות כל תקוות במלחמה, שאינה תלויה בנו ושיכולה להיות ולא להיות, ואיש אינו יודע כיצד תגמר. נחוץ לנו קו פעולה אקטיבית מתוך הנחה, שהסטוס קוו יישך והמסעלה לא תחזור בה מהספר הלבן. אמרתי לו על הפעולות שיש לעשות מזמן לזמן בסטת העליה והחתישבות ועל ההתכוננות השיטתית בשביל ההכרעה בעתיד, בין שתהא מלחמה ובין שלא תהא מלחמה, התכוננות כזאת אשר תאפשר את הכרעת גורל הארץ בידינו אנו, בכוחנו אנו וברצוננו אנו. קו זה עומד בטחיתת להטסת יחסי הידידות עם הטלונות בארץ, אם כי אני מחשיב את היחס של הצבא האנגלי, אבל יחס זה נאבד אם לא נגלה הגנה נמרצת על זכויותינו כעם, הסאמין בכוחו, הסגין על כבודו ועל עתידו, ולהיפך – כל מה ששה יותר נמרצים נרכוש יותר את הכרתם גם של הצבא וגם של החלקים הכי טובים בעם האנגלי, ואם תפרוץ מלחמה נוכל להיות בני ברית טובים עם אנגליה והצבא האנגלי, גם אם עד אז נגן בכל הסרץ על זכויותינו. פ.ר. הביע ספקות במציאות כוחות בתוכנו העלולים לבצע את ההגנה הזאת.

אמרתי לו, שכוחות אלה ישנם במציאות והם מוכנים לפעולה, אלא יש רק להדריכם ולציידם.

פ.ר. ציין את הסכנה של פירוד בישוב על פי קו של ימין ושמאל. אמרתי לו, שלצדדי יש פירוד כזה, אולם קו הפירוד המפחיד אותי הוא לא בין ימין ושמאל, אלא מלונתא אחרת שאינה עולה בקנה אחד עם המחיצה שבין ימין ושמאל, אלא שהיא כמעט חוצה את כל המפלגות וכל המעסדות, וזה המלונתא בין השלמה ובין התנגדות אקטיבית לספר הלבן. ואם כי המסליטים

ינצלו את הניגודים המעמדיים, הרי יש לסמוך על הנוער, שיעדיף את ההגנה על עתיד האומה על וויכוחים אידיאולוגיים עקרים, שאין להם עכשיו שום ערך, ושלא ^ללבייס את הנוער בכל הסבלנות, מכל המעמדות להגנה אמיצה על עתידנו.

פ.ר. טען, שבלי ליכוד הישוב מלחמה זו לא תיעשה.

אמרתי לו, שהליכוד לשם ליכוד יכול הפעם ליהפך לאסון, אם הליכוד יסתמך את הכוחות האקטיביים שבכל הסבלנות, ^לזוה הרי ייהפך לסם מוות לציוניות. בהשלמה יש סכנה לא רק שהמדיניות של הספר הלבן תבוצע, אלא שהממשלה תעשה וויתורים נוספים ללחץ של הסירוריסטים הערבים. הסופתי מנהל עכשיו פוליטיקה מחוכמת. הוא נמנע לפי שעה ממלחמה נמרצת בספר הלבן; ~~אלא~~ להיפך הוא שולח שליחים לג'ניבה; אל ועדת הסנדרסים ואל חבר הלאומים, שיאשרו את הספר הלבן, ולאחר שיהיה מובטח בכיבושים השלישיים שבספר הלבן, כלומר בקיפוח זכויות העם היהודי וביטול הזהרת בלפור, יחדש ביתר שאת את המלחמה הסירוריסטית למען סחוט מהממשלה וויתורים נוספים ^לוהחטת הקמת מדינה ערבית ומסירת השלטון לידו. ואם היהודים ישלימו למעשה - אם גם בעל פה יכריזו על אי-כניעה - אין ספק שהממשלה תעשה וויתורים חדשים, וסכנת עסרה פאסיבית מצדנו עולה על כל הסכנות האחרות, אפילו על הסכנה של פילוג בישוב, שאמנם יש למנוע אותו בהתאמצות מכסימלית, אבל לא בכל מחיר, לא במחיר המלחמה האקטיבית נגד הספר הלבן.

פ.ר. לא אמר לי בפירוש שהוא מקבל דעה זו, אבל בסוף השיחה הרגשתי שהרברים נקלטו בלב. הסכמנו להמשיך את השיחה בהשתתפות עוד חברים אחדים. בצאתי בקט מסני שאפגש עם רוקח ושנסדר ^לקולבורציה. בצאתי מחדרו הודיע לי בעל הבית, שרוקח סלפן פעמים אחדות. התקשרתי עם רוקח וזה אמר, שהישיבה שהיתה צריכה להתקיים מחר בבוקר בירושלים מתבטלת, כי לצערו אינו יכול לנסוע מחר לירושלים, אולי אפשר שאסאר בתל-אביב וישיבת נשיאות כופר הישוב תתקיים ב-8:00 בבוקר בעיריה. הסכמתי לכך בתנאי אם רוקח יקח על עצמו להודיע לכל חברי הנשיאות של כופר הישוב ורוקח הבטיח לעשות זאת.

כששבתי למרכז מצאתי אותם יושבים בלי הפסק ודנים על ועדת החמישה. במרכז נתקבלה החלטה לאשר את הצעת הנהלת הועד הלאומי להרחיב את ההנהלה על סנת לשתף בה כל אותם החוגים שכרע אינם מיוצגים בתוכה, אבל מבלי לפגוע במסכות העליונה של הנהלת הסוכנות.